

Sygn. akt I C 445/21 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2021 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

sędzia Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 445/21 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wnosił o zasądzenie od pozwanego A. W. kwoty 3.077,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wnosił ponadto o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że stroną pozwaną oraz (...) sp. z o.o. łączyła umowa pożyczki numer (...) z dnia 19 października 2017 r., na podstawie której pożyczkodawca udostępnił stronie pozwanej środki pieniężne, natomiast strona pozwana zobowiązała się do ich zwrotu wraz z należnymi odsetkami i prowizją. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz pożyczkodawcy wymagalnych kwot w wysokościach i w terminach określonych w Umowie pożyczki. W związku z naruszeniem przez pozwanego postanowień łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, pożyczkodawca wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy. Na skutek złożonego przez pożyczkodawcę pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu umowa uległa rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty udzielonej pożyczki. Powód na podstawie Oświadczenia o przeniesieniu z dnia 07 listopada 2017 r. do Umowy Ramowej Przelewu z dnia 04 października 2017 r. nabył między innymi wierzycelność przysługującą wierzycielowi pierwotnemu (...) sp. z o.o. względem strony pozwanej, wynikającą z umowy pożyczki, o której mowa w treści pozwu.

Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się niespłacona należność główna w kwocie 1.895,29 zł, koszty udzielenia pożyczki w kwocie 561,01 zł oraz odsetki za opóźnienie naliczone od wyżej wymienionych należności w kwocie 621,36 zł. Powód wskazał nadto, że dochodzone roszczenie stało się wymagalne z dniem 05 marca 2019 r.

Pozwany A. W. nie złożył odpowiedzi na pozew, nie zajmując stanowiska w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 04 października 2017 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz powód (...) z siedzibą w W. zawarli Umowę Ramową Przelewu, której przedmiotem było uregulowanie zasad przenoszenia przez zbywcę na rzecz powodowego Funduszu wierzytelności z tytułu pożyczek konsumenckich udzielonych przez zbywcę osobom trzecim. Zbywca zobowiązał się do dokonywania przeniesienia na rzecz powoda wierzytelności wynikających z umów pożyczek udzielonych pożyczkodawcom w miesiącach: październik, listopad i grudzień. Strony zobowiązały się nadto, że w dniu przeniesienia każdorazowo podpiszą oświadczenie o przeniesieniu wierzytelności, w którym zostaną szczegółowo określone wierzytelności będące przedmiotem Umowy.

/dowód: Umowa Ramowa Przelewu – k. 15 – 16/

W dniu 07 listopada 2017 r. przedstawiciele (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i (...) z siedzibą w W. podpisali Oświadczenie o przeniesieniu, zgodnie z którym zbywca na podstawie umowy z dnia 04 października 2017 r. przeniósł na powoda wierzytelności wymienione w Załączniku nr 2a.

/dowód: oświadczenie o przeniesieniu – k. 17/

Pismem z dnia 17 lipca 2019 r. (...) S.A. w restrukturyzacji działający w imieniu powoda zawiadomił pozwanego A. W., że na podstawie Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 04 października 2017 r. zawartej z (...) Sp. z o.o. (...) powód nabył wszelkie prawa i roszczenia z tytułu zobowiązań pieniężnych przysługujących pierwotnie wierzycielowi pierwotnemu. W związku z powyższym pozwany został wezwany do zapłaty zadłużenia w kwocie 2.840,86 zł w maksymalnym terminie do 24 lipca 2019 r. W dalszej części przedmiotowego zawiadomienia wskazano, że dotyczy ono zobowiązania z umowy numer (...) zawartej w dniu 19 października 2017 r. i wymagalnej od dnia 05 marca 2019 r.

/dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności – k. 5 - 6/

W dniu 29 stycznia 2021 r. powód wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 3.077,66 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłat, tytułem wierzytelności z umowy pożyczki numer (...).

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. akt VI Nc-e 125709/21 umorzył postępowanie wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

/dowód: wydruk akt elektronicznego postępowania upominawczego w sprawie VI Nc-e 125709/21 – k. 7 – 8, 35 – 41/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów prywatnych zawartych w aktach sprawy i przedłożonych przez powoda, albowiem pozwany nie zaferował żadnych wniosków dowodowych. Jednakże niektórym dokumentom stanowiącym załącznik do pozwu Sąd odmówił waloru dowodowego, o czym będzie szerzej mowa w dalszej części uzasadnienia.

Zgodnie z treścią art. 339 §1 k.p.c. Sąd może wydać wyrok zaoczny na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany w wyznaczonym terminie nie złożył odpowiedzi na pozew. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie lub pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed posiedzeniem, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.)

W sprawie niniejszej pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie zajmując merytorycznego stanowiska co do żądania pozwu. Zważywszy na treść przepisu wyżej przywołanego przyjąć zatem należało, że zachodzą podstawy do wydania wyroku zaocznego na posiedzeniu niejawnym. Jednakże zdaniem Sądu, żądanie powoda w kształcie przez niego zgłoszonym nie mogło zostać uwzględnione.

Zdaniem Sądu powód w niniejszej sprawie wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazał zasadności swojego roszczenia.

W pierwszej kolejności Sąd miał na uwadze, że powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do wystąpienia z pozwem w niniejszej sprawie.

Przede wszystkim dowodu legitymacji czynnej powoda nie stanowi przedłożony wraz z pozwem wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (...) nr (...) z dnia 29 stycznia 2021 r. (k. 4). Zgodnie bowiem z art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r. poz. 605) moc prawna wyciągów z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego jako dokumentów urzędowych nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym. Oznacza to, że w procesie cywilnym przedmiotowy wyciąg ma moc jedynie dokumentu prywatnego, więc zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód jedynie tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Powód przedłożył nadto wydruk zawierający dane pozwanego oraz umowy numer (...), zatytułowany jako „Wyciąg z elektronicznego załącznika do Umowa Ramowa Przelewu z dnia 2017-10-04” (k. 9). Związek przedmiotowego wydruku z Umową Ramową Przelewu z dnia 04 października 2017 r. jest jednakże wątpliwy, albowiem umowa ta w swojej treści nie zawiera wzmianki o jakimkolwiek załączniku zawierającym wykaz wierzytelności. Umowa Ramowa Przelewu miała zawierać załączniki stanowiące wzory później sporządzanych dokumentów (np. oświadczeń o przeniesieniu wierzytelności czy zawiadomienia o zmianie podmiotu obsługującego wierzytelności), natomiast wykaz wierzytelności miał być każdorazowo zawarty w Załączniku nr 2a do oświadczenia o przeniesieniu (§ 2 pkt 6 Umowy Ramowej Przelewu). Wyżej przedstawione okoliczności pozwalają na uzasadnione przypuszczenie, że przedmiotowy wydruk został stworzony na potrzeby postępowania w niniejszej sprawie.

Z treści § 1 ust. 1 oraz § 2 ust. 2 oświadczenia o przeniesieniu z dnia 07 listopada 2017 r. wynika, że przedmiotowe oświadczenie zawierało Załącznik nr 2a – Wykaz wierzytelności, który jednakże nie został przedłożony przez powoda, mimo iż Sąd zobowiązał go do tego zarządzeniem z dnia 08 lipca 2021 r., doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 16 lipca 2021 r.

Wobec powyższego uznać należy, że (...) z siedzibą w W. wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazał nabycia wierzytelności dochodzonej pozwem od wierzyciela pierwotnego i co za tym idzie również swojej legitymacji do występowania w roli powoda w niniejszej sprawie.

Jednocześnie należy zauważyć, że nawet gdyby przyjąć, że „Wyciąg z elektronicznego załącznika do Umowa Ramowa Przelewu z dnia 2017-10-04” stanowi dowód nabycia przez powoda dochodzonej wierzytelności, to w tak ustalonym stanie faktycznym należałoby uznać, iż roszczenie dochodzone pozwem podlega oddaleniu jako przedawnione.

Wskazać w tym miejscu należy, iż w aktualnym stanie prawnym obowiązującym w dacie wydania orzeczenia (art. 316 § 1 k.p.c.) stosownie do treści art. 117 k.c.:

- § 1. Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

- § 2. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne.

- § 2¹. Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Zgodnie zaś z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin

przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Stosownie do treści art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Podkreślić należy, iż art. 117 i 118 k.c. zostały zmienione na podstawie art. 1 pkt 1 i pkt 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r.). Zmiany te weszły w życie począwszy od dnia 9 lipca 2018 r. i polegały między innymi na dodaniu art. 117 § 2¹ k.c. Wprowadzenie art. 117 § 2¹ k.c. polega na uwzględnianiu z urzędu upływu terminu przedawnienia roszczeń przysługujących przeciwko konsumentowi, co oznacza, iż nie jest konieczne zgłoszenie takiego zarzutu przez pozwanego. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Sąd uznał, iż pozwanemu służył przymiot konsumenta w rozumieniu art. 22¹ k.c., albowiem z treści pozwu i jego uzasadnienia nie wynikało, aby pozwany zawarł sporną umowę z wierzycielem pierwotnym w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej lub zawodowej. Sądowi zaś z urzędu wiadomo, iż wierzyciel pierwotny (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą zawodowo trudniącym się udzielaniem pożyczek, zatem roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie jest bez wątpienia związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. W tym stanie rzeczy w świetle art. 118 k.c. – w brzmieniu obecnym, jak również w brzmieniu obowiązującym w czasie zawarcia spornej umowy – termin przedawnienia wynosił 3 lata począwszy od daty wymagalności roszczenia.

Zgodnie z wyciągiem z elektronicznego załącznika do Umowy Ramowej Przelewu termin płatności wierzytelności z umowy nr (...) upływał w dniu 19 października 2017 r., a zatem wierzytelność uległa przedawnieniu z dniem 31 grudnia 2020 r. Powód wprawdzie w pozwie określił datę wymagalności roszczenia na 05 marca 2019 r., jednakże twierdzenie to nie zostało poparte żadnymi dokumentami, w związku z czym uznać należy je za gołosłowne. Powód wbrew zobowiązaniu przez Sąd nie przedłożył umowy pożyczki numer (...) z dnia 04 października 2017 r., co uniemożliwiło Sądowi ustalenie daty wymagalności roszczenia według zapisów umownych, w związku z czym Sąd oparł się na jedynym dokumencie zawierającym wskazanie tej daty, abstrahując od uznania tego dokumentu za niewiarygodny.

Dodatkowo

powód nie wypełnił dyspozycji art. 505³⁷ § 2 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli w terminie trzech miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu elektronicznego postępowania upominawczego powód wniesie pozew przeciwko pozwanemu o to samo roszczenie w postępowaniu innym niż elektroniczne postępowanie upominawcze, skutki prawne, które ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa, następują z dniem wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Elektroniczne postępowanie upominawcze zostało umorzone postanowieniem z dnia 18 lutego 2021 r., zaś pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 25 maja 2021 r. (data nadania przesyłki w placówce pocztowej), zatem po upływie ustawowego terminu 3 miesięcy, który upłynął w dniu 18 maja 2021 r. Niniejszej postępowanie nie stanowi zatem kontynuacji elektronicznego postępowania upominawczego w sprawie VI Nc-e125709/21, w związku z czym złożenie pozwu w obydwu postępowaniach uznać należy za osobne czynności powoda zmierzające do przerwania biegu przedawnienia.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony przed upływem 3 lat od umorzenia elektronicznego postępowania upominawczego w sprawie VI Nc-e125709/21. Pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym został jednakże wniesiony w dniu 29 stycznia 2021 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia dochodzonego roszczenia, który zakończył bieg z dniem 31 grudnia 2020 r.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 25 maja 2021 r., zatem zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r.) w zw. z art. 117 § 2¹ k.c. upływ terminu przedawnienia Sąd uwzględnił z urzędu. Wskazać bowiem należy, iż powód

nie wykazał, wbrew swemu obowiązkowi wynikającemu z przepisu art. 6 k.c., że w międzyczasie nastąpiło przerwanie bądź zawieszenie biegu terminu przedawnienia.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd - na podstawie powyżej powołanych przepisów prawa materialnego - oddalił powództwo jako wniesione przez podmiot nieposiadający legitymacji czynnej oraz przedawnione.

sędzia Danuta Kozikowska